

Torsdagen

den 24de Marts.

Den til Forsendelse

Kongelig allernaadigst

med Brevposterne

alene privilegerede

Marhuus Stifts-Tidende.

Udgives 4 Gange ugentlig af Overkrigscommissair A. F. Elmquist. Redigeres af H. F. Elmquist, Cand. phil.

Fædrelandet.

Kjøbenhavn, den 19de Marts. Igaar paabegyndte i Høiesteret den saameget omtalte saameuse Sag imod de fire Slagtere, anklagede for Voldtægt, og den vil først blive paadomt paa Mandag Formiddag. Sagen er, som man let kan vide, af saalidet delicat Natur, at den kun kan føres for lukkede Dørre. Mærkeligt er det, at Pigen, efterat Hof- og Stadsrettens Dom var falden, har tilbagekaldt sit Udsagn med Hensyn til de tvende Slagtere, hvorm først Anklagen for Voldtægt rammer, men har derimod vedblevet sit Udsagn med Hensyn til de tvende Andre. Imidlertid er det at vente, at denne Pigenes Tilbagekaldelse ikke vil influere synderligt paa Høiesteretsdommen. Forøvrigt er der under Sagens Behandling fremkommen den høist skræppende og afstyelige Omstændighed, at Pigen allerede i sit 11te Aar har været underkastet Voldtægt af en Bryggerknægt. — Tre Personer, hvoraf de To Borgere, ere i forrige Uge blevne hæftede for intenderet Assurancefvig. De tvende Borgere have nemlig været Kædere af et Skib, hvilket de ved en Eskafette erholdt Efterretning om at have lidt Pavari i Nærheden af Gullundborg. De assurede usfortovet Ladningen temmelig høit, men kort efter blev Sviget opdaget, efter Fortlydende ved Hjælp af et feilagtigt afleveret Brev. — I Fergaars Morges Kl. 4 stød en velklædt Mand sig ved Hesten paa Kongens Nytorv. — Ved en Forestilling af „Norma“ i forrige Uge hos Italienerne, i hvilken et af de ny ankomne Medlemmer, Fr. Montresor, optraadte og erhvervede sig, ved sit ypperlige Spil og sin smagsfulde Sang, fortjent Bisald, bemærkede man, at en Dame gav sig til at hysse stærkt, imedens næsten hele Publicum klappede. Det er vistnok sjældent, at en Dame yttre sit Bisald eller Mishag i Theatret, men hos denne Dame var det ikke saa underligt; hun er nemlig en af den borttreiste Rossis Tilbederinder, af hvilke hun skal have havt et stort Antal, og Kjærlighedsveerne over hans Bortreise have formodentlig dragt hende til at søge Regres ved at hysse ad hans Efterfølger. — Sængemester Kung har faaet Tilladelse til i Mai og Juni Maanedet d. A. at give italienske Operaer paa Hoftheatret, deels ved Hjælp af sine Elever, deels ved Hjælp af nogle Sangere og Sangerinder ved det kgl. Theater. — Efter Fortlydende vil Fr. Regri, Directeuren for det italienske Selskab i Berlin, fra hvilket det herværende under Marasfinis Direction har løstrevet sig, enkomme hertil til Sommeren med

en udvalgt Truppe, eftersom hans Affairer i Berlin skulle have forværet sig i høi Grad og Selskabet de fleste Aftener i den senere Tid skal have spillet paa Königsstädter-Theatret for tomt Huus. Den Succes, som det italienske Selskab hidtil har havt her, foranlediger formodentlig Negris Hdreise; men Gud veed, om den vil svare Regning, da man let kan vente, at Kjøbenhavnernes Enthusiasme for italienske Operaer til den Tid vil være kjølnet. (Aalb. Av.)

— Man har nylig i Bladene læst om en mærkværdig Hund, der ligger paa sin afdøde Herres Grav paa St. Maria Kirkegaard ved Stockholm. Et ikke mindre mærkværdigt Exempel paa Hundetrost er i disse Dage her i Staden kommet for Dagens Lys. En Mand, som man siger Kleinsmed heraf Staden, havde for en 2 Aar siden kjøbt en Hund af Spitzracen af en Reisende. Hunden var et meget fredeligt Dyr, men forleden da Manden gik over Kongens Nytorv med den, anfaldt den en Fordigaaende med uhyre Glubsthed; den Anfaldte fordrede Erstatning for sine iturevne Klæder, hvilket Smæden ogsaa indrømmede ham, men da han tillige fordrede, at Hunden skulde skydes, blev Snigheden forstyrret, og man søgte nu Politiretten, for at faae Sagen klar. Flere som havde været Vidne til Affairen paa Kongens Nytorv, indfandt sig her for at vidne. Hunden var som sædvanlig ganske rolig og from, indtil Anklageren kom frem. Den anfaldt ham nu igjen med megen Glubsthed. Fyren, som nu kjendte Hunden — thi det var om Aftenen den anfaldt ham paa Kongens Nytorv — faldt strax i Besvimelse, og vedgik senere, at han havde været Tjener hos en riig svensk Greve, som han havde myrdet paa en Reise i Italien og dernæst plyndret, og hvem Hunden havde tilhørt. (Bb. Av.)

Frederiksborg, den 12te Marts. Imorgen skulde vi have en stor Maskerade heri Byen, og Mange havde gjort smagsfulde Bestillinger til dette Brug i Povedstaden, hvilke idag skulde have været expederede extra med Dagvognskudsten fra Kjøbenhavn. Man tænke sig vor Forstrækkelse og Forlegenhed, da vi med Dagvognen modtog det Tordenbudskab fra Kjøbenhavn, at Postvæsenet havde ladet Bognens Indhold passere Censur og at samtlige vore Herligheder, i hvilke vi skulde have glimret til Fortlydende for os selv og Andre, vare blevne lagte under Beslag. Af lutter Sparommelighed komme vi nu til at bekoste en Expres til Kjøbenhavn, at betale Boder for at faae Herlighederne udleverede, og imidlertid svæve i Angest for, at vor Fornøielse maaskee bliver til Vand. (Dg.)

I Staden Slesvig har man opdaget en Iyvebands af Smaadrønge i en Alder af 12 til 15 Aar. Deres Iyvepractik var gjerne denne, at Gen af dem om Aftenen gik ind i en Boutik og forlangte Roget, som han forud vidste først skulde hentes andenshedsfra. Medens dette flete snappede Knægten hvad der var nærmest for Haanden og rakte det til sine udenfor ventende Staldbrødre. Banden er nu greben. Sammensteds har en Tjenestepige, Datter af stikkelige Forældre, ved Hjælp af en falsk Nogle frafjaalet sin Husbond 70 R Courant. Ikeh. Ugeblad, som beretter dette, spørger derhos: „Hvor vel ogsaa al den Glitterstads skal komme fra, som Tjenestepigerne hænge paa sig? Det er f. Ex. nu ganske almindeligt at see dem gaae i Raaber.“

Fra Paderley læses endv. følgende i D. Thomsens Avis: „Generalkrigscommissair Michael sen har meldt sig ud af Klubben: „Harmonien“, efter at Comploppet imed ham var bleven offentliggjort. De enrullerede germaniste Helte ville vistnok juble over denne Seier, og maafee decretere at „Harmonien“ maa bestaae, samt at Alt, hvad der er foresalden i de sidste Aar, allernaadigst skal tilgives. — — Ezerokseferne pleie at standse et Dieblit, naar de see et Offer falde for deres Hævnelyst!“

Ved at rydde sin Skov har Gaardmand Jørgen Jensen i Hornstrup fundet følgende der nedgravede gamle Mønter: 53 Stykker danske Kroner og fremmede Mønter, 66 Markstykker, 66 Stkr. Otte- a Tolvstylinger, 27 Stkr. Ottestylinger, 39 Stkr. Fire- og Seststylinger, og 77 Stkr. Gen- og Trestylinger, Alt af Vægt 144 Lød. Fundet er af Manden indleveret til Amtet. (Bl. Av.)

I Ulsted Sogn er den 10de ds. ved Døden afgaaet en Mand, lidt over 96 Aar gammel; han har altsaa levet under 5 danske Konger. Den Afdøde skal altid have ønsket sig et langvarigt Liv, og da han, noget over 80 Aar gammel, engang var bleven meget syg, udbød han: „Seg kan deg ikke vide, om vor Herre nu vil straffe mig med at henrykke mig midt i min bedste Alder.“ (Bl. Av.)

I Vedstet Sogns første Sogneforstanderskabs Møde den 17de Jan. foreslog Formanden, Exam. jur. Blesberg til Keilstrupgaard i Voer Herred, Medlemmernes at give de fattige i Sognet saa rigeligt et Bidrag, at de ikke mere behøvede at gaae for hver Mandes Dør og rigge, hvilket eenstemmig blev vedtaget.

Ved Auktionen den 18de ds. over Gaarden Høstemark blev af Hr. Corp. Lars Toft til Kildahlsgaard budet 40,000 R , hvilket Bud imidlertid ikke approberedes. Senere er gjort Overbud og Eendommen kan nu kjøbes underhaanden. (Aalb. Av.)

Gaarden Eget pr. Frederikshavn er af Hr. Proprietair Weilbye solgt til Hr. P. A. Dvistinggaard med Besætning for 19,000 R . Ligeledes er Thidemannsholm i Vensboel solgt af Hr. Proprietair Nyssum til Hr. P. Dvistinggaard (Vredert til Dvinnøvante) for 20,000 R . (S. Bl.)

Den nye smukke Brig af Aalborg: „Søren Winckels Minde“, tilhørende dHr. Viceconsul Wiibroe, Procurator Møller, Amtsfuefuldmægtig Wesenberg og Føreren Capt. Møller, gjorde i Mandags sin første Reise derfra Byen til Memel, for der at indtage Ladning. (Aalb. Av.)

De med Skipper H. Hansen af Aalborg ved Viltingebek forulykkede Stude bleve i Onsdags solgte ved Auktion og udbragte, de 19 druknede til 720 R og den ene, som kun var bleven-ilive, til 100 R . (S. Bl.)

Aarhuus, den 23de Marts. Igaar Morges Kl. 3 ryttede en Militairkommando, bestaaende af en Underofficer og 4 Dragoner, ud herfra, for, paa Requisition af Boldvæsenet i Skanderborg, som desuden var forsynet med Politi-Assistance, at gjøre et Tog ud i Hadshæred for at overrumple de deroværende Smugbranderier, hvoraf der i dette District skal gives en betydelig Mængde. Igaar Aftes kom Kommandoen igjen tilbage hertil, efter at den i Byerne Sarild, Rysing &c. havde bemagtiget sig fire Brændeviinstoier. Paa eet af Stederne havde man villet sætte sig til Modværge, men da Militairet fik Ordre til at bruge Magten, havde man givet efter.

I Søndags kom en svensk Skonnert herind, som havde ladet Korn i Skjelløer til Hjemstædet, men var stød paa Grund ved Samsø, hvor den har løstet Ladningen, og skal nu her repareres.

Copulerede. I Odum Kirke den 15de ds. Hr. Synpograph Niels Thygesen Rostrop og Sfr. Eline Thorup.

Indsendt.

„Op med Mindestøtten og Hatten af for Frederik den 6te!“
With.

See Aarhus Stiftstidende Nr. 42.

Ja, „Hatten af for Frederik den 6te!“ saaledes raaber enhver brav Dansk, ligesom enhver Dansk, medens Frederik levede, gjerne vilde have rovet Liv og Blod for ham. Men hvad er da Grunden til, at de Mand, som have foreslaaet at sætte denne elskelige Konge en Mindestøtte, saalidet ere blevene understøttede af Folket, at de efter flere Aars Anstrængelse ikke have kunnet erholde en større Sum indsamlet, end som en velhavende privat Mand's Monument paa en Kirkegaard kan antages at ville koste. Har det danske Folk allerede glemt Frederik den 6te? Eller er den danske Nation bleven utaknemmelig?

Nei, kjære Læser! det danske Folk har ikke glemt Frederik den 6te, og er langttra at være utaknemmeligt imod hans Minde. Desuagtet er det forblevet koldt ved den fleete Opfordring om, at bringe den Forevige en symbolisk Eydning ved at sætte ham en Mindestøtte. Den Satning, at, ligesom et Menneske selv sætter sig sin Skamstøtte, saaledes sætter han sig ogsaa selv sin Gresstøtte, og at Ingen kan sætte denne sidste for ham, har ikke blot altid gjældt ogsaa om Kongerne, men vor Tid har i den Grad søgt at udhæve dens Betydning, at den er bleven den første i de Liberales Catechismus. Og Sætningen indeholder jo ogsaa en positiv og vigtig Sandhed. Har en Konge ikke selv sat sig et Minde, vil det magtigste Folk selv ved at opføre Pyramider, ikke formaae at sætte ham et saadant, og er det virkelige bleven sat, vil Vold og Magt ikke formaae at tilintetgjøre det; thi Historien, der baade er retfærdigere, magtigere og varigere end Folkene, vil værne om slige Minder, medens Tidens Tand forvandler de fæsteste Stene til Gruus. Frederik, der selv har sat sig sit Hadereminder i alle danske Hjerter og i Danmarks Historie, tranger derfor ikke til nogen Mindestøtte af Steen og Kalk.

Fra hvem er imidlertid Forslaget om at bringe Kong Frederik denne Eydning udgaaet? De første Proponenter ville sikkerligen ikke fralægge sig, men tvertimod sætte en Væi i at erkjende, at de høre til, eller endog staae i Spidsen for Oppositionen d. e. de Misfornoiedes Parti. Altsaa de Misfornoiede, som i Folkets Navn bestrede Frederik den 6tes Regjerings-Maximer, ville nu efter hans Død søge at formaae det samme Folk til, ved den heitideligste Act at hyde hans Maximer, ved nemlig at sætte ham en Gresstøtte! Unagtelligen vilde dette være den stærkstmulige Triumph for vor tabte Frederik, og vistnok vilde det være ædelt og stort af Oppositionen, om den erkjendte sin Uret — hvis den forresten havde Uret —, og ved en offentlig Act lagde dette for Dagen. Men ere da Regjerings-Maximerne under den nuværende Konge i det Væsentlige blevene forandrede, eller har Oppositionen stiftet Farve? Nei, ingen af Delene er steet, ligesaaalidet som hine Proponenter vides at have forladt Oppositions-Partiet. Som det synes, existerer der saaledes her den forunderligste Modsigelse, ved hvilket alle Partier i Folket nødvendigen have maattet studse, og sorgjæves her

Bekjendtgjørelser.

man spurgt hinanden, hvorledes Tingen skulde fortales, og hvad den egentlige Mening maatte være. Folgen har været, at Royalisterne have viist sig mistroiske, og at de consequente Liberale, der troe at forfægte en alvorlig og hellig Sag, og som just fore i deres Banner: „En Konge sætter selv sin Mindestotte, og Ingen kan sætte den for ham,“ for stærke Deelen ganske have holdt sig tilbage. Har den danske Opposition ikke mere at betyde, end at den opreiser Mindestotter for en afdød Konge, hvis Regjering den i hans levende Live har bekjæmpet, hvilken Bøgt vil denne Opposition da vel kunne have i Thronfølgerens Mine, der til sin Tid maa kunne vente sig en lignende Hæd. Vel ere nu senere tildeels andre Mænd traadte i Spidsen for Foretagendet, der ikke kunne antages ubetinget at henhøre til Oppositions-Partiet — og saadant har ogsaa haat en betydelig Indflydelse paa Anliggendets senere Fremme—, men dette forandrer ikke Sagen, som er og bliver hine Ordføreres Værk, hvis Fuldførelse nu blot for en Deel er overladt i andre Hænder.

Vi have kaldt Opreisningen af en Mindestotte en symbolisk Hylgning, og til Grund for en saadan maa der altsaa ligge en Idee eller Tanke, som indfatter det Hele som i en Kamme. Ikke blot enkelte Dele men Alt maa her, naar Ideen eller Tanken ikke skal forstyrres, være betegnende eller betydningsfuldt, og da først og fremmest Stedet, hvor Mindet skal opføres. Vi satte et Minde ved en berømt Mands Grav, paa en Kalkplads, paa Stedet for en stor Daad, paa Torvet i en Bye, der har været Vidne til en stor Mands Virken (som Guttenbergs Statue i Mainz, Luthers i Wittenberg); men, kjære Læser! hvad har Frederik den 6tes Minde og Skanderborgs Slotsgrund med hinanden at gjøre? Har Frederik maast her levet og virket; her udstøjet Planerne til Standsbaandets og Slavehandelens Ophævelse eller til Stænder-Institutionens Indførelse; her vundet et stort Slag; her sluttet en velgjørende og hæderlig Fred, eller er han maast her født eller død? Nei, nei, nei, Frederik er hverken født eller død, eller har levet paa dette Sted; har i sit hele Liv maast ikke opholdt sig 4 Aar i Skanderborg, og vides ikke at have gjort noget specielt for denne Bye. Hvo har ikke følt sig grebet ved Beskuelsen af et Minde, opreist paa sit rette og betydningsfulde Sted; men hvilke Følelser og hvilke ophoiede Tanker vil Frederiks Støtte paa Skanderborgs betydningsløse Slotsbænk formaae at fremmane, det skulde da ved Synet af Slottets Ruiner være Tanken om det jordisk Forgængelige, naar ikke Støtten, som just skal betegne det Uforgængelige, ubeligvis protesterede imod alle Tanker om Forgængelighed. Men lad være, den oprindelige Plan var jo, at blot Thyerne skulde sætte dette Minde; Skanderborg ligger nogenlunde midt i Landet, og paa et smukt Sted, og en passende Plads var i Jylland vanskelig at finde; men, som man seer, har man nu forandret dette Anliggende fra en Provincial- til en National-Sag, og opfordrer ikke længere blot Thyerne men hele det danske Folk til at sætte Frederik den 6te en Mindestotte, ikke i hans Hovedstad eller for hans Slot, men i en af Rigets afsidesliggende og ubetydeligste Byer — i Skanderborg! Vi have sagt, at Folket engang har stubbet; — det stubber anden Gang.

Neppes kan der ifølge alt dette klages over, at Holands-Kjøbmands Avis har kaldt hele Ideen „uheldig.“ Os forekommer det, at her ikke mangler mindre end Idee, Plan, Drosning, Penge og Enighed, og allerede een af disse Klipper kunde være nok til at lade dette Foretagende strande. Skanderborg er engang kommen ind med i denne Sag; nu vel, man anvende ved Autoriteterne de indkomne Penge til et Asyl eller til en fri Fattigskole i Skanderborg, og lad dette Asyl eller denne Skole i Jylland være Frederiks Mindesteen. Neppes vil nogen Subscribent have noget imod denne Anvendelse af hans Bidrag, og Frederik, hvis Aand svæver over hans Kjære Danmark, vil fra Glysium tilvinke denne Plan sit Bisfal.

Men ingen Mindestotter af Oppositionen for Frederik den Sjette!

++++....

 Søndag Aften Kl. 8 skal jeg være paa det bestemte Sted. * *

Efter Guds urandsfagelige Wiisdom bortkaldtes til den evige Fred, Torsdagen den 17de dennes, min elskede, gode og uforglemmelige Mand, Sold- og Consumtions-Underbetjent **Janus Drum**, i sin Alders 62de Aar, efter 5 Maaneders Sygeleie. Huset modtages han af en forudgaaende Kjer Sen. Dette for mig saa sorgelige Dødsfald bekjendtgjøres herved med dyb Beemod for deeltagende Slægt og Venner. Den der kjendte vor stille, huuslige Lykke, vil bedst kunne bedømme mit uerstattelige Tab af en kjærlig og retskaffen Mand og Fader, med hvem jeg i 31 Aar levede et lykkeligt Hgtskab. Dit Minde vil stedse bevares! Paa egne og 8 Børns Bøgne.

Aarhuus, den 21de Marts 1842.

Thrine Drum,
født Aarhuus.

Aar 1842 den 17de Marts blev paa Dronninglund Herredsting af Underrettede konstituerede By- og Herredsfoged, Candidatus juris **Romer**, som Sattedommer med tiltagne Meddomsmænd affagt

Dom

i Sagen: By- og Herredsfoged **Zeiberg** i Saby, contra: Proprietair Formann til Dronninglund og saaledes kjendt for Ret:

De af Indstævnte, Proprietair Formann, om og imod Citanten, By- og Herredsfoged **Zeiberg**, i Aalborg Stiftstidende for den 27de Novbr. 1841 N° 238 brugte utilbørlige Udtaleser bør døde og magtesløse at være og ikke komme Citanten til Skade paa Hæd, Embede, gode Navn og Rygte, og bør Indstævnte for sit i saa Henseende udviste Forhold at bøde en Mulct til Hjørring Amts Fattigkasse af Fem Hundrede Rigsbandedaler Sels, samt være den i Placat af 1ste November 1837 § 3 foreskrevne Genfur undergivet i Tre Aar. Saa bør og Indstævnte at udrede denne Sags Omkostninger aldeles skadesløst og deriblandt til den bestiktede Sattedommer i Reiseomkostninger og Diatspenge 33 R⁴ 4 K 9 S, og til den befalede Sagfører, Procurator **Rihnel**, Tyve Rigsbandedaler Sels, samt til Sattedommeren det Retsegebyr og Skriver-salarium, der skulde have været erlagt, og til det Offentlige Godtgjærelse for det stemplede Papir, der skulde have været forbrugt, saafremt Sagen ikke fra Citantens Side havde været benificeret.

Det Idømte at udredes inden 15 Dage efter denne Doms lovlige Forkyndelse og forøvrigt at efterkommes under Adfærd efter Looven.

R o m e r.
(L. S.)

Som Meddomsmænd:

Niels Christensen Klattrup. **Peder Jørgensen Wrangbek**.
(L. S.) (L. S.)

Jens Christensen Kalkenborg. **Mads Thomsen Tamholt**.
(L. S.) (L. S.)

Hvilket herved bekjendtgjøres, overensstemmende med Forordningen 27de September 1799 § 20.

Frederikshavn, den 17de Marts 1842.

R o m e r.

Ifølge Forordningen af 13de August 1841 dens 29de §, bekjendtgjøres herved, at til Medlemmer af Amtsrådet for Aarhuus Amt blev den 19de dennes valgt følgende Mand:

Af Sædegaardseierne:

Procurator og Stiftsrevisor **Jørgerslew** til Marselisborg;

Ritmester v. Friis til Lyngbyegaard; og

til Suppleant:

Overrets-Procurator **Dahl** til Møesgaard.

Af de mindre Landeieendomsbesiddere:

Møller Langballe til Grundfor Mølle,

fr. Secher til Faurgaard,

Sognefoged **Jens Andersen** af Østerbye,

fr. Wittusen til Gammelgaard; og

til Suppleant:

fr. Storm til Kjærgaard.

Aarhuus Stiftamtshuus, den 21de Marts 1842.

R o s e n ø r n.